

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: Z. W., nar. X, Spolková republika Německo
právně zastoupena Mgr. Ing. Robertem Bochníčkem, advokátem se
sídlem v Plzni, Americká 489/33, 300 00 Plzeň

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 9. 10. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2022, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2022, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 4 719,- Kč na náhradu nákladů řízení k rukám jejího právního zástupce Mgr. Ing. Roberta Bochníčka, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Rozhodnutím č. j. Xa ze dne 20. 4. 2022 žalovaný zamítl žádost žalobkyně o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 3. 2022, č. j. LPS 2022/1330-KI CSSZ, z něhož vyplývá, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %.
2. Rozhodnutím žalovaného č. j. X ze dne 8. 8. 2022 byly zamítnuty námitky žalobkyně proti výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě ČSSZ Plzeň ze dne 28. 7. 2022, č. j. LPS/2022/742-NR-MRS-CSSZ, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění, žalobkyně není invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., oddíl A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 9. 10. 2022 doručenou zdejšímu soudu dne 10. 10. 2022 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnila tím, že žalovaný zamítl její žádost o přiznání invalidního důchodu, a to aniž by byla vyšetřena a byly vzaty v úvahu podklady relevantní pro rozhodnutí, jež předložila k námitkám a z nichž vyplývá, že je dle německého posudku práce neschopná a neobejde se bez ošetřovatelky. Domnívá se proto, že posudek o invaliditě vypracovaný MUDr. M. R. je věcně nesprávný, byl vypracován zcela svévolně a v rozporu s předloženou dokumentací i samotným zdravotním stavem žalobkyně, když posudkový lékař hodnotil pouze skutečnosti svědčící v neprospěch žalobkyně, aniž by bylo provedeno vlastní vyšetření žalobkyně. Posudek zároveň postrádá řádné a jasné odůvodnění, je proto nepřezkoumatelný stejně jako napadené rozhodnutí na tento posudek navazující, neboť z něj není zřejmé, z jakého důvodu byl ohodnocen nepříznivý zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti o 30 %, když je rozmezí mezi 20 % až 40 %. Má za to, že posudek o invaliditě nesplňuje základní podmínky pro užití jako důkazu a v té souvislosti odkázala na konkrétní rozhodnutí NSS. Má za to, že splňuje podmínku pro navýšení horní hranice o 10 % bodů, když trpí více závažnými nemocemi, jež snižují její pracovní schopnosti a v zahraničí byla uznána práce neschopnou. Navrhla proto, aby bylo žalobou napadené rozhodnutí zrušeno, věc vrácena k novému řízení a rozhodnutí a byla jí přiznána náhrada nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalované

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

4. Žalovaný dne 28. 11. 2022 ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že dovolává-li se žalobkyně výsledku posouzení jejího zdravotního stavu v Německu, konkrétně posudku zdravotní komise a přílohy z DAK zdravotní pojišťovny, s tím, že žalovaný se jimi nezabýval, pak je nezbytné toto korigovat ve světle relevantní právní úpravy. Žalovaný uvedl, že event. rozhodnutí instituce jiného členského státu v dané otázce by bylo dle čl. 46 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 závazné jedině tehdy, byla-li by v příloze VII potvrzena shoda mezi právními předpisy o podmínkách týkajících se stupňů invalidity. Je zřejmé, že možný úkon orgánu sociálního zabezpečení SRN nezavazuje český orgán. Přesto však došlo, jak je patrné z obsahu vlastního posudku – na str. 3, k zohlednění dokumentace předložené teprve spolu s opravným prostředkem (navzdory údajům z rekapitulace shromážděných podkladů v úvodní části.) Co se týče nezúročené zprávy Dr. Med. St. H., pak žalobkyně tuto zprávu doložila po datu vydání napadeného rozhodnutí. Nepřípadně vyznívá rovněž výhrada na konto absence osobního vyšetření, nakořím úkol posudkových lékařů v realizaci primárních klinických poznatků nespočívá (srov. § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění), žalobkyně kromě toho vznesený stížný bod blížeji neupřesňuje, neuvádí, jaké že novum by vzájemná konfrontace přinesla. Neobstojí ani výtky na adresu domněle opomíjeného § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., neboť žalobkyně přehlíží samotný (pod)zákonný text, kdy požadovaná aplikace, resp. úvahy o ní, má místo pouze v situaci zkonstatované horní hranice v rámci příslušné škály (zde rozmezí 20% - 40%), pro stanovení 40 % poklesu by muselo svědčit naplnění předepsaných kritérií. Existence a intenzita funkčních deficitů k rozhodnému datu je již otázkou stávajícího přezkumu, tzn. krajským soudem v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vyžádaného komisionálního posudku.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V dané věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. První žalobní námitka týkající se osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem není důvodná, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. Soud dále odkazuje na ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity). Daný pokles invalidity je tedy možné určit jen za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak žádný právní předpis nezakotvuje povinnost takového vyšetření, které by bylo nutné provést za osobní účasti posuzované osoby, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

21. Tyto závěry nejsou nijak v rozporu s požadavky judikatury, neboť daný případ se netýká odnětí jednou přiznaného invalidního důchodu, který byl pobírán po dlouhou dobu, a bez náležité kontrolní prohlídky došlo k jeho následnému odebrání na základě pochybení ze strany správního orgánu, k tomu viz rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2012, č. j. 6 Ads 97/2012-28, bod 29. Dále dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. června 2012 č. j. 6 Ads 1/2012 – 34 se Nejvyšší správní soud „*zaobíral námitkou stěžovatele, že při posuzování zdravotního stavu před OSSZ Teplice nebyl podroben zdravotní prohlídce. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., zákon o provádění a organizaci sociálního zabezpečení podle kterého OSSZ při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti fyzických osob pro účely invalidity vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy. Obligatorní osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem OSSZ tedy zákon nepředpokládá, jedná se pouze o možnost, jíž je posudkový lékař oprávněn využít podle své vlastní úvahy.*“ Na projednávanou věc se tedy vztahuje výše zmíněná judikatura a okolnosti daného případu proto nedeklarují pochybení v důsledku osobní neúčasti při kontrolní lékařské prohlídce žalobkyně.
8. Žalobkyně dále namítala, že ačkoli je z napadeného rozhodnutí jednoznačně zřejmé, že k námitkám doložila posudek zdravotní komise a přílohu z DAK zdravotní pojišťovny, kde má uveden 3. stupeň a ošetřovatelku s tím, že je práce neschopná dle německého posudku, tyto listinné podklady nejsou uvedeny v posudku o invaliditě, a tudíž z nich posudkový lékař nevycházel. Za situace, kdy nebylo provedeno ani vyšetření žalobkyně, nemohl být, dle jejího názoru, zjištěn objektivně její zdravotní stav. Z obsahu správního spisu vyplývá, že tato námitka žalobkyně důvodná je.
9. Žalobkyně skutečně k odvolání ze dne 11. 5. 2022 proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně přiložila mj. posudek zdravotní komise a přílohu z DAK zdravotní pojišťovny. V Posudku o invaliditě ze dne 28. 7. 2022 je však v rozporu s tím uvedeno, že podkladem, z něhož bylo vycházeno, je tiskopis E 213 ze dne 25. 11. 2021, jenž byl předložen v rámci řízení I. stupně s tím, že „*ve II. stupni řízení další lékařské zprávy doloženy nebyly*“, tedy absentuje zmínka o podkladech uvedených výše, jež žalobkyně k odvolání připojila. I přes výše uvedené je v posudku následně uvedeno, že žalobkyně „*k námitkám připojila dokumenty z Německa o péči, posudek...*“, přičemž obsah zmíněného posudku k určení péče k datu vyšetření 15. 9. 2021 (jenž žalobkyně přiložila k námitkám) je v posudku, z něhož žalovaný vycházel, citován, avšak jeho obsah a závěr není konfrontován se zjištěními a odlišnými závěry posudku žalovaného. Z obsahu posudku pak vyplývá, že ostatní podklady, jež žalobkyně k námitkám předložila, zhodnoceny nebyly a z obsahu spisu je zřejmé, že tyto dokonce ani nebyly řádně přeloženy z německého do českého jazyka.
10. K námitce žalobkyně, že posudek o invaliditě, z něhož žalovaný vycházel, je věcně nesprávný a byl vypracován zcela svévolně a v rozporu s předloženou dokumentací i samotným zdravotním stavem žalobkyně a postrádá řádné a jasné odůvodnění, v důsledku čehož je nepřezkoumatelný, soud uvádí, že tuto námitku soud shledává částečně důvodnou s ohledem na výše uvedené i s ohledem na závěry posudkového zhodnocení vypracovaného PK MPSV, k nimž se blíže vyjádří níže. Soud se ztotožňuje i s námitkou žalobkyně o

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nedostatečném konstatování a odůvodnění konkrétního vlivu zdravotních problémů žalobkyně na její pracovní schopnost.

11. V této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
12. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
13. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 22. 2. 2023 pod ev. č. SZ/2022/2044-PL-10 za účasti odborného lékaře z oboru vnitřní lékařství, jemuž žalobkyně nebyla přítomna s ohledem na místo bydliště, zdravotní stav žalobkyně, omezené vyšetřovací metody internisty v komisi a s ohledem na to, že dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 8. 8. 2022 byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace internisty při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je ischemická choroba srdeční, stav po kardiogenním šoku, stp. biologické náhradě Ao chlopně (2/2019), stp. koronárním bypassu (2/2019), stp. PCI RCA a Destentu (3/2019), stp. revaskularizaci LAD přední stěny s Destentem (3/2019), AV blok I.-II. st., fibrilace síní. Stav po mnohočetných trombózách do mozečku, frontálních laloků a periventrikulárně, polyneuropatie kriticky nemocných. PK MPSV nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karviná ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že se u žalobkyně jedná o středně těžké funkční postižení, středně těžkou motorickou, senzorickou, řečovou nebo kognitivní dysfunkci, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 60 % srovnatelně podle kapitoly VI, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Vzhledem k tomu, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 70 %. Výkon výdělečné

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

činnosti pojištěnce nevyžaduje zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku dnem 12. 9. 2019, stejně jako v posudku z Německa. Stanovena platnost trvale, není předpoklad zlepšení zdravotního stavu.

14. Po seznámení se s obsahem tohoto posudkového zhodnocení žalovaný ve svém vyjádření ze dne 6. 3. 2023 uvedl, že komise stanovila coby dominantní příčinu poklesu pracovní schopnosti žalobkyně odlišné onemocnění než posudková lékařka žalované (kapitola IX oddíl A písm. 1b vs. kapitola VI písm. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity), avšak současně sebe méně nevysvětlila, proč považuje předchozí závěry za mylné, a to ačkoli evidentně jediný nově zúročený podklad představuje zpráva Dr. M. St. H. doložená 6. 10. 2022. Byť posudkové hledisko nyní zvolené kapitoly VI položky 1 přílohy k zmíněnému prováděcímu předpisu nezbytně předpokládá konkrétní zhodnocení rozsahu, jakož i tíže motorických, senzorických, řečových a kognitivních funkcí, nelze z vyhotoveného posudku naprosto seznat, z jakých vlastně pramenů dané – v posudku bližší nespecifikované – poznatky posudková komise učinila, resp. z jakých pramenů její finální výstup o postižení středně těžkém (patrně tedy ve všech předepsaných oblastech) vůbec vzhází (k tomu rovněž srov. obecné posudkové zásady kapitoly VI přílohy, tzn. obligatornost podobného neurologického nálezu.) Zároveň z podaného konstatování, že „výkon výdělečné činnosti pojištěnce nevyžaduje zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity“ nevyplývá, zda dotyčná – navzdory aktuálně kvalifikovanému těžšímu funkčnímu postižení – může dle mínění posudkové komise využívat svůj zbylý pracovní potenciál bez dalšího, či jestli uvedeného není schopna ani s dopomocí/pomůckami (k tomu srov. komisi aplikované 10 % navýšení užitě položky – shledané rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vzhledem k deklarované zásadnímu dopadu dominantního postižení a pracovnímu uplatnění žalobkyně.)
15. Soud se s těmito výhradami žalovaného k posudku ztotožnil a z tohoto důvodu požádal o vypracování doplňujícího posudku, Konkrétně soud požádal o specifikaci konkrétních zjištění, jejich pramenů a důvodů, jež komisi vedly, oproti posudku o invaliditě ČSSZ Ostrava ze dne 28. 7. 2022 a posudku OSSZ Karviná ze dne 22. 3. 2022, k odlišnému závěru ohledně dominantní příčiny poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Dále soud požádal o konkrétní specifikaci a zhodnocení rozsahu a tíže poruchy motorické, senzorické, řečové a kognitivní v souladu s posudkovým hlediskem postižení dle kapitoly VI písm. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Dále soud požádal o zjištění a odůvodnění závěru ohledně toho, zda žalobkyně může využívat svůj zbylý pracovní potenciál bez dalšího či toho není schopna ani s dopomocí/pomůckami (k tomu srov. aplikované 10 % navýšení užitě položky – shledané rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vzhledem k deklarovanému zásadnímu dopadu dominantního postižení na pracovní uplatnění žalobkyně)
16. V doplňujícím posudku ze dne 19. 4. 2023 ev. č. SZ/2023/542-PL-3 se posudková komise i přes výše uvedené zadání omezila na pouhé konstatování, že „*Prostudovala všechna dostupná vyšetření a dokumenty doložené k žalobě. Nálezy, ze kterých bylo vycházeno, jsou uvedeny a*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

patologie je citována. Bylo hodnoceno srovnatelně, což je také uvedeno. Navýšení základní taxace je taktéž odůvodněno. PK MPSV již nemá, co by k posudku dodala. Pokus se posudek zdá soudu nedostatečný, nechť zažádá o srovnávací posudek jinou PK MPSV.“

17. Soud toto neshledal dostačujícím, a proto opětovně požádal o doplnění posudku dle zmíněného zadání. V posudku ze dne 14. 6. 2023 PK MPSV ev. č. SZ/2023/873-PL-4 mj. uvedla, že se žalobkyně pohybuje s rolátorem a má k dispozici ošetřovatelku. S ohledem na to, že nebyly doloženy odborné neurologické a psychiatrické nálezy, neboť nebyly v Německu provedeny, byl kontaktován právní zástupce žalobkyně, avšak ten měl k dispozici jen řadu posudku Zdravotní pojišťovny DAK. S ohledem na to, že posudek je vypracován k rozhodnému datu, nemá proto smysl žádat o provedení aktuálního vyšetření a byl by problém provádět vyšetření v ČR, neboť žalobkyně žije v Německu. S ohledem na zdravotní stav žalobkyně postupovala komise proklientsky a nezvala ji k jednání komise. Posudkové kritérium bylo zvoleno srovnatelně z důvodu, že nelze objektivizovat všechny body posudkových kritérií. Z dostupných nálezů jasně vyplývá, že se posuzovaná pohybuje s rolátorem a je tedy naprosto jasné, že není schopna výdělečné činnosti, není schopna vykonávat povolání švadleny ani prodavačky, tento závěr byl přijat i s ohledem na věk žalobkyně blížící se nároku na starobní důchod, s ohledem na to, že v Německu byla žalobkyně uznána práce neschopnou. Dále PK MPSV uvedla, aniž by to konkrétně vztáhla na případ žalobkyně, že za účelem promítnutí rozsudku NSS č. j. 5 Ads 90/2019-38 ze dne 19. 6. 2020 do praxe je třeba v negativním výroku, tj. v případech, kdy zdravotní stav, povaha a důsledky zdravotního postižení pojištěnce neodůvodňují potřebu zcela mimořádných podmínek, používat tuto formulační úpravu: „Výkon výdělečné činnosti pojištěnce nevyžaduje zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity.“ Žalovaný k tomu ve svém vyjádření ze dne 26. 6. 2023 uvedl, že se v žádném případě nedomnívá, že by aktuální posudek PK MPSV v Plzni ze dne 14.6.2023 č. j. SZ/2023/873-PL-4 sebemeně snad zhojil prve konstatované a zjevné nedostatky výstupu původního ze dne 22. 2. 2023 č. j. SZ/2022/2044-PL-11, tj. v rozsahu jasného a určitého zadání soudu a z tohoto důvodu trval na svých předchozích vyjádření.
18. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
19. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

20. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. X ze dne 8. 8. 2022, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ č. j. Xa ze dne 20. 4. 2022 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Ze soudem zadaných shora uvedených posudků PK MPSV má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku dnem 12. 9. 2019 (shodně v SRN), doba platnosti: trvale.
21. Soud považuje za potřebné vyzdvihnout mimořádný význam posudku posudkové komise, jenž je rozhodujícím důkazem, avšak jen v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, jimiž by jeho správnost mohla být zpochybněna. Tak tomu, bohužel, v projednávané věci, i přes opakované konkrétní žádosti soudu o doplnění, není a výhrady soudu (stejně tak jako žalovaného), k úplnosti a přesvědčivosti odůvodnění závěrů posudkové komise trvají. Soud nicméně při zrušení napadeného rozhodnutí vycházel z toho, že zhodnocení stupně invalidity žalobkyně v posudcích vypracovaných v rámci soudního řízení je odlišné od závěrů posudkových zhodnocení vypracovaných v rámci správního řízení. K závěru, že v odvolacím správním řízení provedené důkazy, jež jsou potřebné pro rozhodnutí věci, jsou úplné a přesvědčivé, lze dospět pouze tehdy, pokud se vypracovaný posudek, z něhož žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vycházel, vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, přičemž je třeba, aby byl přijatý posudkový závěr přesvědčivý úplný a dostatečně vypovídající. Tato podmínka za dané situace splněna není a soud proto shledává v posudku odvolacího správního orgánu přijatý závěr nepřesvědčivým. Soud však nevyžadoval další doplnění posudku v rámci soudního řízení a to i přes výhrady ke způsobu odůvodnění v posudku přijatých závěrů při současném zohlednění zásady hospodárnosti řízení, předdůchodového věku žalobkyně a skutečnosti, že tato k pohybu používá rolátor a má k dispozici ošetřovatelku.
22. Soud proto v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí bez jednání zrušil s ohledem na to, že oba účastníci projevíli s rozhodnutím věci bez jednání souhlas, poté, co se seznámili s obsahem vypracovaných posudků a písemně se k nim vyjádřili. Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.). Žalovaný tedy vyžádá doplnění posudku, jež je třeba řádně doplnit a odůvodnit ve smyslu vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách., případně připojí i tento rozsudek pro lepší orientaci při vypracování posudku, a po jeho doplnění ve věci znovu rozhodne. Zohlední přitom skutečnost, že se žalobkyně pohybuje za pomoci rolátoru, má k dispozici pečovatelku, v minulosti vykonávala povolání švadleny a prodavačky a v současné době se nachází v předdůchodovém věku.
23. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalobkyni, jež byla ve sporu od počátku právně zastoupena, tak náleží

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 719,- Kč zahrnující 3 úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, vyjádření ze dne 19. 1. 2023) po 1 000 Kč dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 3 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 uvedené vyhlášky a dále 21% DPH z uvedených částek, jehož je právní zástupce žalobkyně plátcem, ve výši 819,- Kč. Ke splnění této povinnosti byla žalovanému stanovena pariční lhůta v délce 30 dnů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 25. 7. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.